

הכנסת העשרים וחמש

יוזם : חבר הכנסת חנוך דב מלביצקי

פ/25/2658

הצעת חוק העונשין (תיקון – עונשי מינימום בעבירות נשק), התשפ"ג–2023

1. תיקון סעיף 144 בחוק העונשין, התשל"ז–1977¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 144 –
- (1) בסעיף קטן (א) אחרי המילים "שבע שנים" יבוא "ולא יפחת עונשו משלוש שנות מאסר."
- (2) בסעיף קטן (ב) אחרי המילים "חמש עשרה שנים" יבוא "ולא יפחת עונשו משבע שנות מאסר."
- (3) סעיף קטן (ז) – יימחק.
2. תיקון סעיף 335 בחוק העיקרי, בסעיף 335(א) לחוק העיקרי, בסופו יבוא :
- "(3) כשהעבריין נושא נשק חס בלא רשות על פי דין להחזקתו, דינו – מאסר חמש עשרה שנים ולא יפחת עונשו משבע שנות מאסר.
- (4) נמצא נשק בלתי חוקי בביתו או ברשותו של אדם, חזקה שהנשק שייך לו, אלא אם כן הוכח אחרת."
3. הוספת סעיף 340 ב- אחרי סעיף 340 לחוק העיקרי יבוא :
- "ירי מנשק חס בלא 340.ב. (א) היורה מנשק חס שלא כדין, בלא רשות על רשות על פי דין להחזקתו, דינו – מאסר שמונה שנים ולא יפחת עונשו מארבע שנות מאסר.
- (ב) היורה מנשק חס שלא כדין, בלא רשות על פי דין להחזקתו, באחד מאלה, דינו – מאסר עשר שנים ולא יפחת עונשו משש שנות מאסר :
- (1) באזור מגורים, או במקום אחר שיש בירי כדי לסכן חיי אדם ;

¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(2) באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם.

דברי הסבר

מטרתה של הצעת חוק זו לסייע במיגור תופעת האלימות והפשעה הגואה באמצעות קביעת עונשי מינימום בעבירות של ירי מנשק חם ועבירות של גרימת חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות שבוצעו בנשק המוחזק בלא רשות על פי דין. בנוסף, מטרת הצעת חוק זו לסייע במיגור התופעה הנרחבת של רכישה, החזקה וסחר בנשק בלא רשות על פי דין אשר היקפה ואופייה תורמים להרחבת פעילותם של ארגוני הפשיעה.

בחודשים האחרונים ישנה התגברות משמעותית בכל רחבי הארץ, ובמיוחד בנגב ובגליל, של אירועי אלימות ופשעה בהם נעשה שימוש בנשק. בחלק מהמקרים מדובר באירועי אלימות ופשעה שמאחוריהם עומדים חברים בארגוני פשיעה המוכרים למשטרת ישראל.

הפשעה הגואה היא פשיעה כנגד חייהם ורכושם של אזרחי ישראל, אך לא פחות מכך, זוהי פשיעה החותרת תחת מוסדות המדינה, סמלי השלטון והמשילות והיא מהווה התרסה כלפי מדינת ישראל, גופיה הנבחרים וזרועות הביצוע והאכיפה של ממשלת ישראל. הסכנה הטמונה בעבריינות הגואה, הפלילית והלאומנית, חצתה זה מכבר את הסיכון הפרטני לחייו או לרכושו של אדם, יהודי או ערבי.

מאז כינונה של הממשלה הנוכחית חלה התדרדרות חמורה בביטחון הפנים וביטחון האישי של תושבי ישראל. הממשלה לא מצליחה להשתלט על הפשיעה הגואה, הפלילית והלאומנית, ברחבי הארץ. במרחב הדרום מתחוללת הפרה קבועה וממושכת של הריבונות הלאומית ופגיעה בביטחונם ובשגרת חייהם של התושבים. תופעות של ירי לעבר תחנות משטרה ואנשי כוחות הביטחון, פריצה לבסיסי צה"ל, שוד ציוד צבאי מחיילים בסדיר ובמילואים המנועים מלהפעיל את נשקם הפכו זה מכבר לשגרה יומיומית בדרום.

על כן, הצעת החוק נועדה להחמיר בענישה ולקבוע עונשי מינימום בעבירות של שימוש בנשק על מנת להשיב את ההרתעה ולהפחית עבירות אלו. לפיכך מוצע להחמיר את הענישה בעבירות רכישה, החזקה וסחר בנשק בלא רשות על פי דין ובעבירות של ירי מנשק חם ובעבירות של גרימת חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות שבוצעו בנשק המוחזק בלא רשות על פי דין.

בנוסף, מוצע לקבוע במקרים בהם נמצא נשק בלתי חוקי בביתו של אדם או ברשותו של אדם כי החזקת הנשק תהיה עליו אלא אם הוכח אחרת, זאת על מנת להתמודד עם מצבים בהם נמצא נשק בלתי חוקי בביתו של אדם ולא ניתן להוכיח את זיקתו לאותו נשק.

הצעת חוק דומה בעיקרה הונחה על שולחן הכנסת העשרים וארבע על ידי חבר הכנסת יואב גלנט (פ/24/3545).

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
ו' באדר התשפ"ג (27.02.2023)

